

[Marie Hjelmer.]

Danmark paa det paagældende Omraade havde fulgt og maatte følge, vilde vi ikke ratificere, blot for at være Arbejdsbureauet følgagtige. Derfor vilde jeg ogsaa meget godt kunne forstaa Oppositionspartiernes Modstand, hvis det drejede sig om noget nyt. De to Partier er jo konservativt indstillede og føler sig ængstelige, naar de staar overfor en Nyordning. Men her er jo ikke noget nyt, det er allerede i Dag tilstrækkeligt bevist. Vi kan beholde vor Lovgivning, saaledes som den er. Det høje Landsting ved jo, at der er ført Forhandling med Arbejdsbureauet om alle tre Konventioner, om de Forskelligheder, der er mellem vor Lovgivning og Konventionerne, og vi har en bestemt Udtalelse fra Genève om, at Bureauet anerkender vor Lovgivning som dækkende de Krav, Konventionerne stiller. I det hele taget maa man sige, at Myndighederne dernede stiller sig overordentlig liberalt og forstaaende overfor de Vanskeligheder, der kan fremkomme fra Parlamenternes Side, og overfor de Forskelligheder, der viser sig, naar der skal skabes en fælles Lovgivning. Det er nødvendigt, at der lempes, og at man ikke tager det saa forfærdelig nøje, naar blot Hovedprincipperne bliver fulgt.

Jeg mærkede i den ærede sidste Talers (Tvede) Bemærkninger mod Slutningen en Indfyldelse fra den Behandling, som Konventionen om en ugentlig Hviledag for nogle Aar tilbage — det var i Samlingen 1925—26 — havde faaet i Folketinget. Det var nemlig paa Foranledning af den konservative Ordfører Hr. Drachmann, at der blev optaget Forhandling med Arbejdsbureauet i Genève. Hr. Drachmann blev ved at studere denne Konvention opmærksom paa, at Forskellighederne vist ikke var saa store mellem vor Lovgivning og den. Han mente, at den Lovgivning, vi havde, maatte kunne dække Konventionen, og det viste sig jo ogsaa, at Arbejdsbureauet var villigt til at anerkende dette. Det skulde glæde mig, om man paa Grundlag heraf kunde komme til Enighed om denne Konvention, og endnu mere skulde det glæde mig, om der kunde opnaas Enighed om ligeledes at ratificere de to andre. Men jeg kan ikke sige, at jeg nærer nogen stærk Fortrøstning dertil. Imidlertid har jo begge de to Partier, ja hele den danske Rigsdag været enige i at ville være med i det store Fællesskab, som Folkenes Forbund er, og Arbejdsbureauet er jo et organisk Led i Folkenes Forbund. Derfor maa man betragte en unødigt Sætten sig udenfor Konventionslovgivningen, Ar-

bejderlovgivningen fra Genève, som et Brud paa de Forudsætninger, hvorunder vi er traadt ind i Forbundet.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og det radikale Parti for deres ubetingede Tilslutning til disse Konventioner. Jeg takker ogsaa de andre ærede Ordførere, fordi de vil være villige til at undersøge Sagen nøjere i et Udvalg. Jeg haaber, der skal komme et Resultat ud af denne Udvalgsbehandling, og jeg synes, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) i saa Henseende var mere pessimistisk, end der maaske er Grund til.

Maa jeg til den ærede konservative Ordfører (Tvede) sige, at jeg har jo gennemgaaet alle de i Genève vedtagne Konventionsudkast, og jeg har haft den Opfattelse paa Forhaand, at det i denne Rigsdags-samling, hvor der i øvrigt vilde komme meget betydelige og omfattende Forslag fra Socialministeriet, gjaldt om at undgaa Forslag, der kun kunde virke paa Oppositionen som Demonstrationsforslag paa Baggrund af den Stilling, Oppositionen hidtil har taget. Ved denne Gennemgang kom jeg imidlertid til det Resultat, at en saadan Beskyldning kunde man under ingen Omstændigheder faa rettet mod sig ved at fremsætte disse tre Forslag. Jeg har, forinden jeg fremsatte dem, forhandlet med forskellige, bl. a. ogsaa med ledende indenfor Arbejdsgiverkredse, der udtrykte Betænkeligheder ved et Par andre Konventionsudkast, som jeg havde tænkt mig at forelægge, men ikke overfor disse tre. Jeg troede derfor, at jeg vilde have mødt en mere velvillig Stemning, end man kan sige Tilfældet har været.

Naar man paa Forhaand er noget betænkelig fra Venstres og de Konservatives Side, mon det saa ikke er ud fra den fuldkommen fejlagtige Grundbetragtning, som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen) anlagde, at Danmark er i Spidsen? Saa vidt jeg har forstaaet — jeg har ikke læst Fortrykket —, var Ordføreren for Venstre i Folketinget, Folketingsmand Madsen-Mygdal, inde paa den samme Betragtning i Gaar i Folketinget, idet han sagde, at Danmark sluttede fuldt ud op i den Kæde af Nationer, der vedtager disse Konventioner. Men det gør Danmark netop ikke. Det ærede Medlem, som er Ordfører for Venstre her i Tinget, og den ærede Folketingsmand Madsen-Mygdal har, hvis jeg har forstaaet ham rigtigt i Gaar, ikke sat sig ind i, hvordan Sagen foreligger. Danmark rangerer sam-